

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 119.
Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos
FENYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára: 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton este 6 órakor.

Wo die Gnomen wohnen . . .

A jóles német mester képe jut eszembe. Valamás, aszp szál erő szölen két kis gyermek átkarolva fogja egymást s a fiúcska egy erdő melyén zúgó fenyvesek közé mutatva, szent borzalommal sugja pajzsmutya felébe: wo die Gnomen wohnen . . . És borzadály fogja el őket.

Igy tesztünk a Franciaországi eseményekkel s bőven akadnak hátulombolósok a kik jétköztársasukat, a népet átkarolva sugják, hirdetik és kiablják: ott, látjátok ott, a hol a rossz szellemek laknak . . .

Combes ur, a francia miniszterelnök, nyilván ő a gnómon királya, a rossz szellem, a ki Isten szolgáját üldözi. Krisztus menyasszonyait kilakoltatja és a ki iskolákat csuktat be. Valóban, minő hatalmas fegyver a demagógus kezében s értenem az ifjú heccpáplánok művészi ambícióit, a kik magok is festők, nagy mesterek szeretnének lenni, hogy megfessék a világtörténelem részére: „Keresztények üldözése a XX-ik században”. Nemde, hatásos tárgy lenne, a mint az arciergárda egyenként hozza ki a kolostorokból a jámbor életű szerzeteseket s a kegyes imádságu apácákat?

Haj, kedves jó uraim, csak hogy az a baj: nem mindig úgy cselekedtenek, ott Franciaországban, a jámbor életű szerzetesek és kegyes imádságu apácák. Hanem bujtogattak a fennálló törvények, a köztársaság ellen, a melyet a francia nemzet óriási áldozatokkal szerzett magának. Az imádságokban nem a magasztosság menyekben lakozó Teremtőt, a

mindenség kifürkészhetlen nagyságu Istenét imádták csak, hanem Orleansi Fülöpöt, a trónkövetelőt, a francia köztársaság ellenségét. Iskoláikban nem a műveltséget, a felvilágosodást szolgálták, hanem a nép elvakítását célozták, csak azt tanították, a mi az ő kezükbe adja a népet, hogy általuk és rajtuk diadalra vihessek az Orleansok zászlaját, hogy viszont ez által hatalomra emelkedjenek ők maguk, a mint ezt azt annak idején Richelien ur oly szépen megeselekedte.

Nos, a francia nemzet tanult a maga kárán és tenger vér árán megszerzett köztársaságát nem volt hajlandó feladni: az ecclesia militans céljainak. A francziák kormányta, a nemzet jól tudja ott, hogy a népet, a kulturálan népet igen könnyű fanatizálni, köztük lassan előkészíteni a talajt: csöndes kolostorokból, a köztársaság felforgatására, zavaros idők kihasználásával. A nemzet többségének akaratával hát törvényt hoztak, hogy a kolostorok iskoláira, a tantervek ellenőrzésére az államnak felügyeleti joga legyen, mint az az államnak — a szellemi életet kivéve — mindenre felügyeleti jogának kell lenni, mert a köztársasági állam maga a nép. Záros határidőt hoztak, hogy a Franciaországban rendkívül nagy számban levő kolostorok bizonyos határidőig bejelenteni tartoznak működésüket, tanításuk tervét és saját foglalkozásukat, ellen esetben iskolájuk és kolostoruk becsukatik.

Néhány száz akadt, a mely ezt nem tette meg. Ha igazán csak vallásos célok, Isten szolgálata készíteti őket kolostorokba,

miért ne lettek volna hajlandók az állam fenntartását elismerni? Hiszen maga a párisi érsek is elismeri, pedig az bizonyára csak „jó pap” kell hogy legyen? Éppen azzal, hogy az állam törvényeit nem voltak hajlandók, nyílt felszólalás után sem respektálni, mutatták ki, hogy nem a bevallott czél, nem a hitélet gondozása az ő czéljuk, hanem világi hatalomra való törekvés eszközei óhajtanak lenni. Nos, a francia köztársaságban van önérzet, hogy ezt meg ne törje.

Igy hullott le a lepel a kolostorok imádságos kivüli működéséről, a kongregacionális törvények révén így került ellenük bizonyíték.

A törvényt pedig Franciaországban nem azért hozták, hogy ez papirra maradjon, Semmiéle palást nem oltalom ott a milliók akarata ellenére. Ez lenne a magyarázata annak a képek, a melyet megfestet a retrógrad irányzatnak ugy szeretnének az alatt a czím alatt: „Keresztény üldözés a XX-ik században.” Az egész aféle kettős w-x-ir-bild lenne, a keresztényiség alá a royalisták s még az alá a pápaság világi hatalma volna csak elrejtve.

Hogy maguk azok az egyszerű szerzetesek és apácák, a kiket gyermekkoruktól fogva eszköznek neveltek, tényleg mártírok, az bizonyos. Mártírjai az áll-csölköknek, fanatizmusuknak, a melyre vezetőit az emberi erények legzebbjeit kihasználják. Bele találni magát az embernek azoknak a vakbuzogóságukban a világot mozgató célokot és erőket nem ismerő szerzetesek és jétékony apácák helyzetébe, bizonyos, hogy igen elszo-

T A R C Z A.

Csillagok a vizen.

Ira: Somogyi Endre.

Török Sándorék vesszékedtek egy kicsit, mielőtt a szigetre indultak.

Az asszony korán és hirtelen öltözött fel s aztán nem tudott mit csinálni. Várta az urát, Sándor pedig késett valahol.

A fiatal asszonynak valójában az öszszefűzött ruha volt kényelmetlen a nyári melegben, de ő a várakozást talán törhetetlennek, ebből a bosszúságból pedig asszonyi logika szerint világosan következtelt az egész főváros kiállhatatlansága. Klárának, míg így várakozott, észbe jutott, hogy nekik tulajdonképpen nem is szabad már Budapeston lenniük, hanem messze, valami árnyékos, levegős földhelyen. Összeszorította kicsi öklét s arra gondolt, hogy ezt a kegyetlen sorsot az asszonyi állapot miatt kell szenvednie.

— Na végre! mondta, mikor az ura betopant. Mindjárt vette a kalapját s a tükör elé állt, hogy feltűzze. Két karját a feje fölé emelte s ujjaival szőke kontyán bahrált. Kicsit hátra hajolt karcsu derékával, a ruha megfeszült rajta: az ura lopva, hátulról meg akarta bűlni.

— Hangyion el, — mondta Klára, — most nem érték rá.

— De édesem, erre csak nem kell riálni?

— Miskor jöjjön korábban haza, ha —

— Ha eskölnöni akarok?
— Ugyan Sándor! Ki akarunk menni a szigetre s maga egy óráig várakoztat. Mindjárt nyolc óra s most meg itt eszkodik. Majd megtalálod már.

Sándor leült a diványra s kezdte tömni cigarettával a tárczáját. Csak felszémlel nézett a feleségére s kényelmesen mondta.

— Klári, édes, maskor ne várj fölülözködve.

— Miért, ugyan?

— Látod, pongolyában kényelmes és tétlmes vagy, mint a cicoca, befüzve pedig türelmetlen és mérge, mint egy kicsi tigris.

— Tigris? Sándor, ilyeneket mond? No egészen vagyunk, — mondta Klára ijedten, aztán elvörösödött.

— Lelekem, csak egy kicsi tigrist mondtam, azt is csak a hasonlat kedvéért. Hiszen az is csak macska, csak nagyobb.

Kedveskedte akarta engesztelni a feleséget, de már késő volt.

— Mehetünk végre? kérdezte Klára s nem szól egész uton. Türelőleg elkértte az ura karját, Sándor pedig ezigarettára gyújtott s miközben a tolongó emberek közt jgyget viszárelt a pontzártnál, nagyon sivar szíabán látta a szigeti vacsorázás kellemességét.

Néhány hónapos házassok voltak, de eddig meg nem látta szézesélyesnek és akaratosnak a feleséget. Most meg egészen haragos arccsal állott az asszonyika a kikötő rozoga korlátjánál s mikor beszálltak, olyan meglepetően nézett az urára, akár-

csak arra a lestli, mestelen nyaku hajós legényre, aki a parti állomások nevét ordította a dobogó végén.

A hajón sokan voltak, Törökék a szélen, a hajókerék mellett kaptak helyet. Szótlanul bámultak át a korlátot, nem tudták mit beszélni, elvégre is még szokatlan volt nekik ez az állapot.

— Bátor vagyok megjegyzni, — mondta végre Sándor, — hogy éppen olyanok vagyunk, mint valami veszedő házaspár.

— Gondolja? Kérdezte Klára komolyan.

— Ugyan, csak nem fogsz itt most igazánidban haragos arccokat csinálni, Klári, Klárikám! sugta a férj.

— A tigris! Mit vár egy tigristől? kérdezte Klára asszony.

— Nohát ez borzasztó! — mondta Sándor elkeveredve s tanácstalanul nézett szét. Meglátott a hajón egy virágos lányt, odaintette s megvett tőle egy csomó rózsát.

A lány nyilván valami kiránduló szerelmes párnak nézte őket s egy oldalpillantással bizalmaskodva mosolygott rajtuk.

Klára észrevette ezt a pillantást s bosszankodva dobta a padra a virágot.

— Kell is nekem! Ilyenek maguk, — mondta — azt hiszik, ezzel kiengesztelhetik az embert. Előszedik ezt a régi kopott eszökt, amit lánykoromban még olyan sikertel használtak!

— Lánykorunkban! — tette hozzá sóhajtra, — Isenem, ha tudnék lánykorunkban, hogy mi a házasság!

Közbe beértek a lovak. Elő *Rövid Oszkár*, *Raymond*, 2-ik *Mészáros Ernő*, *Bonaparte*, 3-ik *Courard Vilmos* fűző. „Admiral”-ja.

E verseny végével történt az a kincs jelenet, a melyről lapunk más helyen számoltunk be.

VI. Kapitulás altisztek akadályversenye. három díjjal 50, 35 és 20 korona, távolság 32/0 m. Százdöntő és fővétel.

Elő a 2 százból, második a 6 százból, harmadik 1 százból.

VII. Tisztek versenye saját lovaikon, telvérekkel is. Normálját 70 kígr. Távolság 4000 m.

Elő lett *gróf Thurn Ernő*, *Danseuse*, 2-ik *Lippich Angéla* kadét „Ördög”-je.

A verseny 1/6-kor ért véget.

— **Kinos incidens.** A ma délutáni uhiláns lövészversenyt volt egy kinosan kellemetlen incidense is, a melynek valószínűleg folytatása is lesz. A kocsik sorjában a többiek közt ott állt *Havranek Antal* szobrász egyfogatúja is egy fa alatt. *Courard Vilmos* főhadnagy kocsisa pedig hátrafelé tolatta az ő kocsiját s az egyfogatú kocsisa meg réá szolt amannak kocsisára:

— Vigyázz, baj lesz.

A katonai kocsis csak tolatott tovább s beletűközött a *Havranek*-kocsiba a főhadnagy kocsijának egyik kereke tényleg le is törtött. Ez az első futam alatt történt. Az ötödik futam után *Courard* főhadnagy megtudta a dolgot és a *Havranek* kocsikoz ment, ennek fiatal kocsisát *fűző fogva lepiszkolta és tetleg inzultálta*, azután maga ugrott fel *Havranek* kocsijára, hogy azzal elhajtsa. A körülálló mind ezt látva felzúdultak s nem engedték, közben *Simon Sándor* rendőrkapitány is megérvék-zett. Bemutatta magát s kijelentette, hogy *Havranek* ismert polgára a városnak, ha az ő kocsisa csinált bajt, majd megtéríti a kárt.

— Das ist mir wurst, mir ist Stadt-Hauptmann wurst, ich fahre fort, kiabált a főhadnagy.

Simon pedig kijelentette, hogy nem engedni elmenni a kocsit, egyuttal a már gyűrűző közönséget csapilapította. *Courard* ekkor mintegy huz uhiláns katonát hitt oda s úgy néztek farkas szemtel polgárok és katonák. Végre, tekintettel a veszedelmes helyzetére és *Simon* kapitány ama kijelentésére, hogy azonnal *Bihar* altábornagyat tesz jelenlést, a főhadnagy odahagyta a tevet, kocsijaival együtt. A főhadnagy, a ki a szabad királyi város rendőrkapitányának illetélen felett, példaadás kedvéért, meg-kell lakolnia, s hogy házigazda léteére egy civil kocsisat tetleg inzultált. A magyar polgár emberek fölé senkinek buzgálására nem való.

— **Kossuth Lajos esztendeje Bicskén.** Pily cím alatt a bicskei kizárólagos hazafipárti gyártója levelet küld a *Sz. H.*-ban, szemérem votva a bicskei és vidéki intelligenciának, hogy az általa körlevélben egy *Kossuth*-önnepphen való részvetélre több felhívásokra senki sem jelentkezett. Ebből a ténnyől a dühös hazaffy nagyon kifutak a megőrvároska intelligenciája ellen, mondván: „az urak, a különben nagyszájú liberalis demokráta urak, a nép mulatságában nem akarnak részt venni, mert nem törődnek a néppel. A levélről nagyon csalátkozik. Azok az „intelligens urak”, tény, hogy nem akarnak részt venni az a hazaffyas érveíváson, de nem azért mert — állítólag — az még ott lesz. Hanem azért, mert a levélről föle hazaffyak lesznek ott, azok már most egy kis friss burjupörkölttel igyekeznek népszerűséget gyűjtöni, tekintettel *Eötvös* Bálint ur kezdőlőben levő Amerikai utjára. Azért nem vesznek részt az „urak”, a művelt emberek, mert *Eötvös* Bálint ur jó barátaival csakugyan nem illő dolog — egy huron pendálni.

— **Katonai hadgyakorlatok.** A 82. honvéd gyalog dandár szeptember 4-én *Várpalota* felől *István*, *Guth-Tamási*, *Bodajk*, *Söröd*, *Csuróg*, *Magyar-Almás* községek határán, majd a 41. honvéd gyalog hadosztály szeptember hó 6-án *Moór*, *Csákkák*, *Csákbéreny*, *Söröd*, *Bodajk*, *Csuróg*, *Csákkvár*, *Acsa*, *Alc-uth*, *Vértes-Boglár* és *Bodmér* irányában szabad gyakorlatokat fog tartani. A 41. honvéd gyalog hadosztály nagyvredből és egy cs. és kir. tüzér ezredből áll.

— **A szőlők fellüvizsgálása.** Sok puszasz hangzott már el, hogy szőlőink a gyarapodás helyett napról-napra inkább satnyulnak, legtöbbször a főlkszera terjedésének tulajdonították azt, minek okát az állam által kiadott szénkéng silányságáigra vélték felolenni. A szőlők fellüvizgálására f. hó 24-én *Jabloniczki József* az országos rovartani állomás főnöke és *Sólyom Albert* központi szőlészeti felügyelő városunkba érkeztek és *Polezár Péter* gazdasági tanácsosa kíséretében 16 szőlőt megvizsgáltak s csakugyan a főlkszera terjedését látták a baj okának, melynek megszüntetésére okoszeri szénkéngézet ajánlottak. A silányságnak mondott szénkéngét is megvizsgálták, de azt kellő erősségűnek találták.

— **Eloppott pálinkás üvegek.** A csendőrkertel sas-utcai épületéből f. hó 24-én éjjel a kert házból két üveg meggyapalintak valaki ellopott. A nyomozás kiderítette, hogy a tolvaj, kinek megkiltét nem tudják, a *Reé-féle* ház udvaráról mászott át.

— **Mántorváltás.** A belvárosi templom kántori állására tegnap lett le a pályázati határidő. Összesen három adták be kérvényüket a városi tanácshoz. *Gaál Pál* Brassóból, a ki az óda-vál polgári iskola zenetanára s azelőtt a marosvásárhelyi minorita rend kántora és orgonistája volt. *Schmall Zsigmond* török-bálinti kántortanító s végül *Balogh Sándor* pázmándi kántortanító. A választás előtt próba éneklés lesz, a mi természetesen nagy érdeklődéssel foglalkozni. A próba-éneklést illetően a városban különbözök a nézetek, az egyik derült városi magister szerint a próba éneklést csak a szőlőben s hajnalutamban lehet megtartani, hogy t. i. az legyen a győztes, a ki egész éjjeli ivás után is aránylag legkevésbé rekedt hangon tud énekelni. Az újajára wartburgi dalnokversenyt rövid időn belül megtartják.

— **Az adóprés.** A pénzügyigazgatóság úgy látszik, ismeri a közmondást: akkor kell tenni a vasat, a mikor meleg. Egy vidéki jegyző előzhettek értesít, hogy a nyakpokban az összes községi jegyzőkhöz körrendeletet bocsátott ki, hogy: *Jekintörrel a jó termésidőnyokra, az adó szigoruan hajtásuk be kivétel nélkül mindenkitől.* *Plossék* *Ferenéz* ur, úgy látszik, nem ismer kivételeket, semmiféle eshatóséget s az adóprés csavarása után most még kivételek lehetőségét sem ismeri el. Ennek az urnak, úgy látszik csakugyan valami kis rendjelre fáj a gomolyka. Volt idő, a mikor a finansz-káplári csillaggal is megelégedett.

— **A hadmentességi adó.** A székesfehérvári kir. törvényszék felebbviteli tanácsa előtt ma érdekes ügyet tárgyaltak. *Kaiser* Károly idevaló lakost a tavasszal felszólították, hogy fizesse meg hadmentességi adóját, a mire Kaiser nagy heytéken azt felelte, hogy bizony ő nem fizeti, mert egyszer már megfizette, letette a 8 koronát *Kollmann* István adóügyi tisztviselő azentálára. *Kollmann* természetesen fölttes hatóságának jelentette az esetet, a mely utasította, hogy rágalmasz miatt perelje be *Kaisert*. *Kollmann* be is perelte a könyvny szűrés hadmentes a járásbírósgádnál *Dömötör Zoltán* kir. aljárésbíró 90 napi aláírásra ítélte *Kaisert*, a ki a törvényszékhez fellebbezett. A kir. törvényszék dr. *Gébert* József vésbeszéde után, nem látván fenntörögni a rágalmaszi szándékot, mert *Kaiser* nem nyilvánította azt, hogy *Kollmann* tette volna el a pénzt, *Kaisert* felmentette a vád alól.

— **Határozás.** *Bernáth* Ignác hentesmester, városi bizottsági tag ma reggel szíveslítés

következtében hatalmát elhunyt. Temetése holnap délután lesz a *Széchenyi* utcai gyászházban.

— **Oroda megnyitása.** A belvárosi kiskisodra folyó évi augusztus hó 1-én, fog az orodába járó *rémcsé* megnyitani.

— **Csalók en grosse.** Notórius család házapárt terítőtötött le ma a rendőrség. *Urbánszky* *Lajos* és felesége tegnap reggel érkeztek meg *Budapest*-ről s ezután aétáini mentek a városba. Szembe jött velük a vásártérnen *Kovács* *Erzsi* családleány s *Urbánszky* ekkor, anélkül, hogy a leány észrevette volna, egy kis pénztárcázt éjtett le. Azután a leány szemel láttára felvette a földről és így szóló hozzá:

— No együtt találtuk, nézzük meg mi van benne.

Hát a pénztárcában bizony egy szép aranygyűrű volt, hatalmas gyémánttal. Azonfelül még a másik rekeszében egy számla, a mint itt következik:

Számla.

Nagyságos *Véber* *Vilma* urnódtól felvettem 46 forintot egy gyémánt kövrt arany gyűrűt, hogy e gyűrű valódi 14 karátos arany, kezességem.

Értéke 46 forint.

Tisztelettel

Néper *Armin*,

arany és ezüst kereskedő

Természetesen *Urbánszky* felolvasta a családát a leány elől s azután azt ajánlotta neki, mint-hogy éppen pénzre van szüksége, adjon neki *Kovács* *Erzsi* 10 forintot és tartsa meg a 46 forintos arany gyűrűt. A leány azonban nem állt ré a vásárra s tovább ment. *Mikor Urbánszky* a dolgot uból meg akarta ismételni a háta mögött termett *Liszt* r. biztos és letartoztatás. A rendőrségen *Urbánszky* igen fennhangon kezdett beszélgetni, a mire *Simon Sándor* r. kapitány így szóló hozzá:

— Hát lássa *Urbánszky* csak kiabáljon, látom maga tudja azt, hogy az ellopottakat miúndet lehetnek a hatóságok, csak el nea mehetnek, amíg gyűrk befejezte nincs. Réam hát ne haragudjon, hiszen tudja azt maga, hogy én köles vagyok eljárni.

— **Urbánszky**knak tetszett a dolog s elszólta magát:

Jól van, nem kiabálok, de a kapitány ur is erősen el, hiszen csak család kizárólag követtem el.

Ezen a kis eseményen amúntán szépen rendre jöttek *Urbánszky* viselt dolgai s kiderült, hogy immár 16 évi feyhávisélt ember ökelme, pénzhamisítási. Együtt állt *Pressing*er rablókölcsök, a ki szintén *Füzess* r. biztos fogott el itt *Székesfehérváron* s a mi miatt *Urbánszky* formálisan meggratulálta a régóta szolgáló rendőrbizost. Úgy látszik — szolt hozzá — nekünk nincs szerezésünk az ural. *Urbánszky* ezután igen bőbeszédű lett, csak azt nem akarta aláírni, hogy hány gyűrűt „talált” már itt a városban egy napi időse alatt. Az fizeti titok, így felelt ré, hanem holmija közl résakadtak 7 ezéreire, benne 7 hamis gyűrűre s a már fönntebb közölt szövegű 7 számlára.

— **A pátkal legények.** A mult vasárnap nagyon jól mulattak a pátkai nagy vendéglő önnevében *Balogh* *József* és *Kis* *József* pátkai legények. A jó bor lejtükbe szült egy kisse s a mint úgy 11 óra után a közönség azt hazafelé mentek *Pollák* *Adolf* szatócs ablakai alatt megálltak, tanakodva, hogy jó volna szivart szivarozni, Be-közöngtatták hát *Pollákhöz*: — *Czibart* adjék kend szatócs.

Pollák *Adolf*nak azonban semmi kedve sem volt fellesni s felszólította a legényeket, hogy távozzanak. Ezek azonban annál inkább követelőztek, a mire *Pollák* is tréfára vette a dolgot s azt mondta a legényeknek: — Jól van, azok kende-teknek szivart most, ha előbb holnap reggel 7 órakor elhozják a pénzt.

A két legényből erre kiúrt a virtus és a kereskedő ablakait, egyiket a másik után bedobálták és beruzáltak. A csendőrok még másnap elfogták a legényeket, a kik közül *Kis* *József* mindent bevallott, még azt is, hogy *Balogh* arra kérte őt: vállalja megára az egész dolgot, mert ő már 7 hónapot *libörtömben* áll s így saorbanban fogják büntetni. *Balogh* allándán tagadásában maradt, a mivel csak az bizonyosodik be, hogy a pátkai legények igen jól ismerhették a kik szakkasait.

— **Könyvtár.** A Szent-Imre hercegről címzett rk. kisdiedővő egyesület a hó 27-én, délelőtt 11 órakor a város ház tanács termében közgyűlést tart.

— **Az új német helyesírásról** a győri Pannónia irodalmi vállalat kiadásában egy minden tekintetben praktikus és mindazok számára, kik németül írnak, nélkülözhetlen segédkönyv jelenik meg **Kárpáti** Mánó főszerkesztésében, mely a **Márkovics** Sándor förtékeltektől tanácsszerkesztésében, Székely olyan munkát nyújtának, mely a külföldi hasonló művek használatát fölöslegesen teszi és ászallit, hogy különös figyelemmel kísérik az egész nyelvet a magyar viszonyoktól, sőt a céljaitól is. Minden kereskedelmi és kereskedelmi alkalmazottak, a legmegelőbbben ajánljuk, de ajánljuk mindazoknak, a kik a német helyesírás zűrzavarából biztos kiegészítőt keresnek. A 164 lapra terjedő cinosan kiállított munka magában foglalja az új, egységes német helyesírás-elméletet és hó szótárt mely egyúttal az illetozőnek elválasztása, grammatikai használata, mondathelyezése és használata is fölvilágosítást nyújt. Pótolja a könyv sok tekintetben az illetoző nyelvek szótárát is, amennyiben a legelőbb illetoző szónak a helyes értelemtől és megfelelő jó németül is közli. A szép kiállítású hasznos mű ára I. koronát és megrendelhető a győri „Pannónia” irodalmi és nyomdai vállalatnál, avagy bármely hazai könyvkereskedésben.

— **Anyakönyvi hírek.** 1902. évi július hó 19-től július hó 16-ig. Született: 15. Elhalt: 13. **Házasságok.** A fentjelzett idő alatt 4 volt. **Köhördetés.** Fiszter Antal, kötegyártó-segéd és Hendelmé Magdolna, kislek, Fejérmegye. — Krausz Márton vegy.-kereskedő Sárkeresztúr, Fejérmegye és Berkovics Antónia. — Csörgey Lajos-Pál, szabó-segéd és Rakkenbauer Terézia, Nádasd-Ladány, Fehérm. — Kóvári János, fűszerkereskedő-segéd és Wollner Gizella.

— **Idegének névora** július hó 26-én **Barna** Ignác, Magyar Király szállodája: Rómer utazó Reimsheil, Hoiskovits utazó Bécs, Boskovics utazó Budapest. Báró Kamero kap, Budapest, Er. Udólán ügy. Budapest. Schilling úrnagy Budapest. — **Piaci árak:** 1902. július hó 26-án Új buza 7.00—7.20 Új rozsa 6.00—6.20 Új árpa: 5.60—6.20 Új zab 5.50—6.20 Tengeri 5.20 Az árak 50 kilogrammonként korona értékben értendők.

4252. évi. 1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-fehérvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csilléri Sándor végrehajtójának Szabó József és neje végrehajtást szenvedő elleni 480 kor. tőkekezelés és járuléki iránti vég. ügyében a sz.-fehérvári kir. törvényszék a bíróságai kir. járásbírósg területén levő Czece község határában fekvő a czecei 1146. sz. telekvi betétben a) 1. sor. 5674/24. hrsz. alatti ingatlanra az árverést 707. koronában eszmél megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi Augusztus hó 26. napján a. e. 9 órakor Czece község házánál megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikiáltási árón aldi is eladandó fog.

Árverési számdokozók tartoznak az ingatlan becserének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3338. sz. a. kélt m. kir. igaz.-ügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övédeképes értékpapírral a kikiáltott készéze letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszert elismerévent átengedve.

Székesfehérvárott, 1902. évi május hó 28. napján. A kir. törvényszék tkvi hatóság.

Tömörly,
kir. tiszti bíró.

Palaczk-bor.
A Gróf Batthyány-féle Lajos-telepi pinceszetben palaczkborok kaphatók. Fehér vagy vörös egy liter bor ára 50 fillér, fél liter 25 fillér (palaczk nélküli számítva.)

Az „Unicum“!!!
nevé szűró permetező anyag bizonyult eddig a legjobb, legelőbbes-rőbb és legelőbb permetező és védő anyagnak a Peronospora szőlő betegsége ellen.
Hatása biztos, a vele való munka gyors és tisztá, semmi olyan üledése nincsen, mely a gépet rontaná.
Egy csomag: 650 gram-nak ára 56 fillér, megfelel két kiló rőzgálizt odatának.
Ez ideig hét kiállításon legmagasabban kitüntetve.
Kapható Sz.-Fehérvárott: **Barna Viktor, Boggyay Andor, Illés Károly, Kováts Pál, Lőrincze Elek, Roth Bertalan és Taubier Béla** uraknál, valamint a készítőnél:
Majoros Antal, Győr.

Alapítva 1880. Alapítva 1880.
„Labor omnia vincit“
„SECURITAS“
5471887. sz. a. hatós. engedélyezett
nemzetközi hitelfelüldító és incasso intézet.
Legelőbb és legelőbb I. rangú különleges intézmény.
Szolgál mindennemű tudósítákkal (információk) igen gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen.
Hitelbiztosítás és Intézetek egyedüli ellenőrző intézete Magyarország részére.
Külföldi bankok és külföldi löke consora Magyarországon.
Előfizesítések: 12, 25, 50, 100, 250, 500 és 1000 darabos igen olcsón számítva.
Tudakozó könyvecskék kaphatók
Krausz F. Vilmosnál
Székesfehérvár,
Basa-utca 2. szám.

HIRDETESEK
felvételnek
A punk kiadóhivatalában
Székesfehérvárott, Nádor-utca 7.

MOSODA Lakatos-utca 10.
Elfogad szép mosás és vasalása ing, gallér, köszöl, alsó ruha, csipkefüggöny jutányon áron. Pontos kiszolgálás, vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltenek.
A n. é. közönség becses pártfogását kéri
NAGY IGNÁC mosodás, Lakatos-utca 10.

Papp Károly
Egyetem műfestő és vegyítészintézet
Székesfehérvár, Városházter
A városi lakarek épületében. (Bejárata a Megyeház-utczából.)
Elfogad minden e szakmába vágó munkát úgy festésre, valamint tisztításra a legelőbbnyosabb feltételek mellett.
Csipkefüggönyök a legelőbbidő alatt festetnek, vagy tisztítottak.
gyászzuhák
48 óra alatt készíttetnek.
Videki rendelések megbízható lelkiismeretességgel eszközöltenek.

Csődttömög eladás.
A Nouvier Károly kékestő felső-ireghi lakos csődttömögéhez tartozó és a csődletár 1—50. 58. 61—66. 230. 234. 237—241. 248. 249. 262—275 és 276—292. tételei atatt felvett különféle színű és minőségű kékfestő árucikkék, festékek, nyleti berendezés, mángorló, réz és fémmodellek, a tarkázó helyiségnek és a fekete műhelynek teljes berendezés cement kádakál, sárgaréz és vörösréz kazánokkal, — melyeknek leltári becserértéke 2667 korona 85 fillért tesz ki — ajánlat utján egy tömegben eladandak.
Az erre vonatkozó zárt írásbeli ajánlatok legelőbb
folyó évi augusztus hó 15-ig, déli 12 óráig
alulírott csődttömögdonokhoz beadandók. Az ajánlatokhoz a becserérték 5%,-a bánatpézli készpénzben csatolandó, mert enélkül az ajánlat figyelembe nem vétetik.
Az 5%,-a bánatpézli levonása után fenmaradó vételár pedig a csődttömögdonokhoz tartozó ajánlatokra hozandó határozatától számítandó 8 nap alatt lefizetendő s ugyanazzen idő alatt — a vételár előzetes lefizetése után — az árak is átveendőek.
A jelzett csődttömög F.-ireghen (Tolnamegyében) a csődletár pedig alulírott tömögdonoknál bármikor megtekinthető.
Az eladárra kerülő árucikkéknek és felszereléseknek sem minőséggeért, sem mennyiséggeért szavatosság nem vállaltatik.
A vételi illeték vevőtől terbeli.
A csődttömögdonok ajánlatok beérkezése után a legelőbbidő alatt határozni fog, fenttartja azonban az ajánlatokkal szemben is szabad rendelkezési jogát.
Tamási (Tolnamegye), 1902. július hó 19.
DR. KISS ERNŐ,
csődttömögdonok.

Nyomtatott Csilléri hó- és könyvnyomdájában Székesfehérvárott.